

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 890576/3

בית הדין הרבני האזורי רחובות

לפני כבוד הדיינים:

הרב נחום שמואל גורטלר, הרב יהודה שחור, הרב יאיר לרנר

התובעת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד גד שהרבני)

נגד

הנתבע: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד יובל בדיחי)

הנדון: פשרה מספק בתביעת כתובה ותביעות רכוש

פסק דין

בפני ביה"ד תביעת האשה לתשלום כתובתה, ומאידך גיסא, תביעת האיש לחלוקת רכוש על פי החוק.

הצדדים התגרשו זמ"ז בתאריך 30.4.17.

להלן השתלשלות הדברים כפי שעולה מכתבי התביעות שהגישו הצדדים, מטענותיהם בדיונים, ומעדויות העדים שהופיעו בפני ביה"ד.

בתאריך 18.4.2012 הגיש הבעל תביעת שלום בית ולחילופין תביעת גרושין.

בכתב התביעה הוא כותב:

"חיי הצדדים ידעו עליות ומורדות והתנהלו באופן סביר ותקין. לאחרונה חל משבר בחיי הנישואין של הצדדים. הנתבעת חדלה מלקיים את חיוביה כלפי התובע. אינה מכבסת לו, אינה מבשלת עבורו, אינה מנהיגת עבודה ואינה עושה מלאכות שדרכן של נשים לעשות. הנתבעת אף מסרבת לקיים יחסי אישות עם התובע ומאימת עליו בהרס חייו.

הנתבעת מציינת לעצות אחיתופל שהיא מקבלת מ"בעלי דעה" באשר תכליתן ותוצאתן הוא הרס המשפחה. הנתבעת אף אינה מעריכה את התובע ואינה מתייחסת אליו בכבוד, ואין היא מעריכה את מאמציו להשקיע בתא המשפחתי ובה. הנתבעת נוהגת בתובע בזלזול, דואגת להבאיש את דמותו האבהית של התובע בעיני ילדיו.

שלוש הילדים הגדולים מתעלמים כיום מהתובע ואין הם מעוניינים בקשר רציף וקבוע עמו או לשוחח עימו וזאת לנוכח הסתתם הפרועה ביותר נגדו על ידי הנתבעת. התובע יטען כי היה והילדים ימנעו מלשוחח עמו ולכבדו כמתחייב מהם כבן לאב וכפי שההלכה הפסוקה קובעת, יתבקש כבוד בית הדין להורות להם לעשות כן.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

התובע לא ירחיב בעניינים האלה בשלב הנוכחי על מנת שלא להחריף את היחסים בין הצדדים, שכן התובע מעוניין בשלום בית עם הנתבעת ואיחוד התא המשפחתי לרבות עם ילדיו היקרים לו עד מאוד.

ביום 20.2.2012 החלה הנתבעת נגד בניסיונות נואלים לקדם את הוצאתו של התובע מבית המגורים תוך שהיא טוענת כאילו התובע מתנהג באלימות, דברים שלא היו מעולם ולא נועדו אלא לשרת את האינטרס של תחילת ההפרדה בין הצדדים עד שיבואו הגירושין ממילא.

התובע הצהיר כי הוא אוהב את הנתבעת, מאמין בכל מאודו כי ניתן לשקם את חיי הנישואין, אך לא יסבול זלזול, יחס צונן, התרסה, איומים, על אף שפניו הם לפיוס אמיתי.

סעד חילופי – גירושין:

היה ולא תאבה הנתבעת לקיים לפחות ניסיון שלום בית כאמור לעיל, הרי שבדלית ברירה יעתור התובע לכך שבית הדין הנכבד יורה על גירושי הצדדים ללא חיוב כתובה ולא בתוספותיה, וכן כי כבוד בית הדין ידון בכל עניין הנוגע או קשור לגירושי הצדדים, לרבות משמורת הילדים והחזקתם, הסדרי ראייה, מזונות האישה והילדים, איזון משאבים, חלוקת רכוש לרבות לגבי דירה, רכב, זכויות כספיות ופנסיוניות וכו'.

כאמור לעיל, הנתבעת אינה מקיימת את חובותיה כלפי הנתבע ואף הביאה להרחקתו מהבית ואינה גרה עמו, דבר שבנסיבות העניין הינו צעד דרסטי וקיצוני לאור כל הנסיבות שפורטו לעיל.

גם בזמנים הרלוונטיים בהם דר התובע בבית הצדדים, לן הוא על ספה בסלון הבית, בישל לעצמו, כיבס לעצמו ודאג לכל צורכי הבית לרבות רווחתה של הנתבעת וילדיו.

על מנת שלא לפגוע בשלום הבית לו מייחל התובע, יימנע הוא מהרחבת היריעה בהקשר הזה, אולם הוא שומר על זכותו להרחיב ולהשלים כל טענה, היה וחס וחלילה לא יחזרו הצדדים לחיים משותפים ולשלום בית כאמור.

עילות הגירושין של התובע:

לתובע יותר עילות לפיהן ניתן לו לדרוש כי בית הדין הנכבד יורה כי על התובע לגרש את הנתבעת וכי עליה לקבל את גיטה, והכל כאמור להלן. ברם עניין הגירושין כאמור הינו חילופי לבקשת שלום הבית, היה וזו כאמור תדחה על ידי הנתבעת.

התובע יטען כלפי הנתבעת כי הינה מורדת ו/או עוברת על דת משה ו/או עוברת על דת יהודית, ולפיכך יש לכוף עליה גט.

הנתבעת הינה מורדת, שכן אין הנתבעת מבשלת ומגהצת לתובע ואת כל אלה צריך התובע לדאוג לעצמו. הנתבעת אינה מבשלת עבור התובע ואינה מגהצת לו את בגדיו. התובע צריך לאכול מחוץ לביתו ובמסעדות ולגהץ את בגדיו בעצמו או במכבסה או אצל אחיו.

בית המגורים של הצדדים אף פעם איננו מסודר ותמיד אי הסדר והבלאגן שוררים בו. התובע מתבייש כי יגיעו אורחים בלתי קרואים לביתו לנוכח אי

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

הסדר הכרוני הקיים בו. התובע עושה לביתו לסדר בו לאחר ימי עבודה מפרכים. לנתבעת הדבר איננו איכפת כלל ועיקר.

הנתבעת מונעת מאת התובע חיי אישות תקינים מזה כ-6 שנים רצופות. מובן שהימנעות הנתבעת מלשמש עם התובע יוצרת ריחוק שכן הדבר המחבר בין בני הזוג איננו קיים. נסיונות התובע לשפר את מערכת היחסים האמורה נתקלה בסירוב והשפלה מצידה של הנתבעת כלפיו. הנתבעת פוגעת במפגיע בתובע בעניין זה.

הנתבעת מכפישה את התובע ואינה נוהגת כבוד כלפי התובע, וכל התנהלותה כלפיו נעשית בזילזול.

עד כאן מכתב התביעה של הבעל לשלום בית.

תשובות האשה לטענות נמצאים בפרוטוקולים, להלן נוסח שני הפרוטוקולים הראשונים.

הדיון הראשון התקיים ביום כ' בסיון התשע"ב (10/06/2012), וכך נכתב בפרוטוקול:

מופיעים הצדדים ומציגים תעודות זהות.

הצדדים: נשואים כ-22 שנה. נישואים ראשונים על ידי הרבנות. נולדו שלשה ילדים: 18, 15 וחצי, 12 וחצי. גרים יחד עד לפני חמישה חודשים. ב-20.2.12 הפסקתי לבוא הביתה ולישון בבית.

ביה"ד: מה אתה מבקש.

הבעל: קבלתי מסרים הן מילדי והן מדודה שלה לחזור הביתה. שלחתי לה אס אמ אס להפגש איתה לפני שאחזור הביתה. היא ענתה שלא מבינה על מה אתה מדבר. אתה הוא זה שנטשת.

האשה: אני משרתת את בעלי באמונה ומסירות 22 שנה. בזמן ההכרות הוא עבר תאונת דרכים קשה שבה הרג אדם והוא נפצע קשה. למרות זאת התחנתני איתו. היה משפט נגדו לאחר הנישואין. נגזרו עליו שנים של שלילת רשיון. הוא עבר לעבוד בחו"ל ואני עברתי יחד איתו. עזבתי את עבודתי בארץ והשארתי כאן את הורי המבוגרים. אני הייתי אפוטרופוס על אחי שיש לו תסמונת דאון. עברתי בחו"ל שם הריונות לבד לידות לבד. אני עשיתי הכל למענו ותמכתי בו, שקדתי על פרנסת המשפחה. הוא עבד בימים ועבד גם בלילות וגם אני עבדתי לסייע. חזרנו ארצה ללא עבודה עם ילדה בגיל שלש וילד בגיל 3 חודשים. הוא חיפש כל הזמן עבודה שתתאים לו מבחינת משכורת. לאחר שנתיים הגענו ליתרת חובה בבנק בגובה של 10,000 ש"ח. זה היה בשנת 99, לא היתה לנו פרנסה במשך שנתיים. יצאתי לכל עבודה ראשונה שמצאתי. הייתי בהריון שלישי. משאירה לו את הרכב הפשוט. כשמצא עבודה שהתאימה לו מבחינת השכר שמצא. עשיתי כל מאמץ לתמוך בו. הוא יצא מוקדם לעבודה. אני טיפלתי בילדים, הלכתי לעבודה לא התפתחתי בעבודה. הכנתי עם הילדים שיעורים, לקחתי אותם לחוגים, הכל בשביל לתת לו להתפתח. הוא התקדם הפך להיות מנהל בכיר. לפני חמש שנים, שש שנים, החל לקלל אותי להשפיל אותי לבזות אותי. קלל את הורי ואת אחי. אמר שאני מטומטמת ואני מכוערת שידאג לאשפז אותי. הוא התחיל

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

לקלל אותי קללות שאיני יכולה לחזור עליהם. ... אחר כך זה הלך והחמיר והוא החל להגיד לי בשנתיים האחרונות. אני מת שתמותי הלואי שתמותי. אני מת להפטר ממך. רק לא יודע איך. לאדם יש רשיון לנשק. ... בחדר שינה אמר לי את מגעילה אותי. אחר כך החל גם להרים ידיים. ב-6.1 הוא דחף עלי שידה של ארונות ואחרי זה – בשנתיים האחרונות זה פעם שלישית שעוזב את הבית. פעמים הראשונות עזב למשך שבוע עכשיו זה למשך 5 חודשים. היינו בייעוץ אחרון אצל הרב ג' ברחובות. ב-6.1 הוא דחף את השידה. לא הגשתי תלונות עמדו לנגד עיני שלום הבית. הייתי בעיצומו של טיפול זוגי של שלום בית. עד עכשיו הוא לא חזר. חשבתי להמשיך את הטיפול הזוגי.

ביה"ד לבעל: אתה מוכן לגשת לטיפול אצל ג'?

הבעל: מוכן ללכת אבל לא אצל ג'. הוא אמר לי כל טיפול מה אני צריך לעשות. יחד עם הטיפול הזוגי עברנו גם טיפולים אישיים. כל מה שאמר לי עשיתי לכאורה, ובדיעבד. ב-7.1 היא נעלה אותי מחוץ לבית. היא לקחה את השלט בזמן שראיתי בטלוויזיה.

גם שנתיים קודם לכן קבלנו טיפול בירושלים והיא הפסיקה.

ביה"ד: הוא שלח לך אס. אס. אס?

האשה: באפריל שלח לי הודעה את רוצה לבוא לבית קפה, הקפה עלי. אמרתי לו הבית פתוח שיחזור הביתה.

הבעל: אני מעריך ומוקיר את מה שאמרה. כן, נפצעתי והיא טפלה לי. שנינו עבדנו במשרד הבטחון. היא ידעה במה הדברים כרוכים. אני הייתי שליח. היא היתה אשת שליח. אני עבדתי בימים לא ימים ושעות לא שעות. נכון, כשחזרנו לארץ, חפשתי עבודה. החלפתי קבט"ים בעולם. סייעתי בכלכלת הבית. לא זכור לי מינוס. סיימתי לעבוד בשרות בטחון בשנת 99. באוקטובר 99 הגעתי לבנק ישראל ואני מעריך ומוקיר את התמיכה שלה. אני הערתי את הילדים. הכנתי כריכים. לקחתי את הילדים התחלקנו במעמסה. הייתי קצין בטחון וזה מצריך שעות. אני דאגתי לילדים.

ביה"ד: תשיב על היחס שהיא טענה נגדך.

הבעל: לכל מטבע יש שני צדדים. אני הגשתי על הדברים שהיא עשתה נגדי. היא עשתה ממני עפר ואפר ליד הילדים. עשרות פעמים נעלה אותי מחוץ לבית. למדתי באוניברסיטה ביום שישי. לקחתי את הבן לישיבת... בשעה שלש, חזרתי חמש דקות לפני שבת והיא לא נתנה לי להכנס הבית.

היו לי לילות לבנים בחדר שינה. צועקת ללובי שאני מרביץ לה. אני רק הגבתי. היתה מושכת ממני את השמיכה. אני עובד כקב"ט במשרד הבטחון.

ב"כ הבעל: על מנת שיהיה שלום בית דתי והלכתי, אין ספק שחל משבר ויש שבר גדול וצריך לקבל יעוץ והכוונה מקצועית. תוך כדי להורות להם לנהל שלום בית כן ואמיתי על ידי מי שעורכי הדין יאמרו בהסכמה. הבקשה של הבעל לשוב לביתו במסגרת של שלום מלא.

ביה"ד: תפנו לייעוץ.

ב"כ האשה: ניכרים דברים אמת. אנחנו עורכי הדין לא צריכים להיות פה. יש כאן בני זוג שעברו כבדת דרך ארוכה. לא מבין למה הבעל כל כך הרבה זמן בחוץ.

ביה"ד: תגישו לנו הצעות.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ביה"ד לבעל: יש לך בעיה לחזור הביתה?

ב"כ הבעל: בגלל תעסוקתו ומשלח ידו קינטור או פרובוקציה תסוכן פרנסתו. לחייב את הצדדים לדון במדור שקט.

הבעל: הסיבה היחידה שאני מחוץ לבית שהיא מאיימת עלי בהזמנת משטרה. ביה"ד: את חושבת שהזמן שיחזור הביתה או קודם ללכת ליעוץ.

האשה: הוא דחף אותי לקיר. לכן פתחתי חלונות מסיבה אחת. הוא תפס את הראש שלי. אני פחדתי שהוא יהרוג אותי. אני מוכנה לשלום בית.

ב"כ האשה: אחרי פירוד של חמישה חודשים. צריך לחזור יחד עם ייעוץ.

ביה"ד: היועץ יקבע מתי הבעל יחזור.

ב"כ הבעל: מי שפניו לשלום בית לא יסרב לחזרתו המיידית.

ביה"ד: בא כוחה סובר שזה לא נכון לאחר חמישה חודשים שהם לא יחד. בלי להכין את הקרקע חבל.

ב"כ הבעל: מבקש לקבוע מסגרת זמנים לחזרתו הביתה.

ב"כ האשה: אשמח שיחזור כמה שיותר הביתה לטובת הילדים.

ב"כ האשה: מבקש שמשכורתו תכנס לחשבון המשותף כפי שנכנסה עד עכשיו.

ב"כ הבעל: אי אפשר להתנות שלום בית במשכורתו. הוא לא שינה הסדרים כספיים בינו לבין רעייתו כדי לגלות רוחב לב כלפיו וכלפי ילדיו. בשבועות האחרונות יש שינוי של התנהלות האשה בחשבון הכספי והיא הוציאה כספים בצורה חריגה.

הבעל: איני מוציא שקל. אני גר אצל הורי. ההוצאות שלה גדולות. איני מוכן להפקיד את הכספים בידה.

ביה"ד: יהיה לכם זכות של שני חתימות יחד.

ביה"ד: תדברו ביניכם על ייעוץ מוסכם.

ב"כ הבעל: מבקש הסדרי ראיה.

האשה: הוא רואה אותם מתי שהוא רוצה. הוא מתקשר אליהם והם הולכים אליו.

ב"כ האשה: הם ילדים גדולים.

המשך דיון.

ב"כ האשה: אנחנו הסכמנו להמשיך שמה שהיה הוא שיהיה. אנחנו לא מוכנים לשום תנאי.

ב"כ הבעל: מבקש מסגרת שלום הבית יהיה בפועל. מבקשים מגשר על פי הוראת בית הדין.

ביה"ד: אנחנו נמנה מגשר.

ב"כ הבעל: ושיחזור הביתה.

ב"כ הבעל: בשלב שהמשפחה מטפלת מבקש הסדרי ראיה זמניים.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ביה"ד: תגיש בקשה מה שאתה רוצה. הוא יכול לפגוש את הילדים מתי שהוא רוצה.

ב"כ הבעל: הוא רוצה להשאיר את החשבון המשותף על כנו. מבקש שלא יהיו הוצאות יוצאות דופן על מה שהיה.

ביה"ד: זה ירשם.

ב"כ הבעל: מבקש מועד לתזכורת שבית הדין יפקח על המהלך.

ביה"ד: שלחו אתכם לג'. הוא מטפל רק בזוגות דתיים.

ביה"ד: נקבע לכם מועד לתזכורת לחודש ימים.

ב"כ האשה: שם היועצת מ'.

ב"כ הבעל: מבקש הסדרי ראייה לקבל יום בשבוע וכל שבת שניה.

ביה"ד: הם ילדים גדולים אנחנו לא יכולים להכריח אותם.

ביה"ד: אנחנו נמליץ.

ביה"ד: בית הדין יקרא להם לכאן.

ב"כ האשה: מתנגד להזמנת ילדים לבית הדין. הם לא בשלב כזה שצריך להזמין אותם לבית הדין.

ב"כ הבעל: הם מכירים את אחד ואחיותי.

האשה: אני ממליצה להם ללכת. כאשר הוא מתקשר אליהם הם הולכים איתו. בני הקטן רצה ללכת בשבת אליו, ואני הלכתי איתו לבד.

הבעל: מבקש שארוחת הערב של יום שישי וארוחת הבוקר של שבת תהיה אצלי.

ביה"ד: היא תמליץ להם, הם גדולים.

האשה: הם גדולים בני חמש עשרה ושמונה עשרה.

ב"כ האשה: יש לנו נכונות מלאה...

להזמין את הצדדים להגיע לשלום בית.

ב"כ הבעל: מבקש מועד לתזכורת.

הדיון הסתיים.

הדיון השני התקיים ביום ד' באב התשע"ב (23/07/2012), וכך נכתב בפרוטוקול:

ביה"ד: הצדדים היו אצל גב' מ'. הגיע סיכום.

...

ביה"ד: ראיתם את המסמך. הוא מדבר בעד עצמו. אני אשמח אם תהיה התקדמות.

ב"כ הבעל: חברי ביקש לדחות את הדיון, אני התעקשתי שיהיה דיון. הצדדים החלו בהליך של שלום בית. אנחנו מברכים את הסיכום של גב'... היא רואה פערים. לא רק בהיבט הטיפול אלא כנות הלב של האשה. נסתרות דרכיה,

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

איננו יכולים לרדת לסוף דעתה וכוונותיה בהליך הטיפולי אם ניתן יהיה בכנות להגיע לשלום בית.

בדו"ח יש שורה שמטרידה אותי, מהות הכשל שנוצר בין בני הזוג ומחריף את הפערים ביניהם עד היום. בפסקה החמישית. התהום שנפערה היא בחצי שנה אחרונה תקופה שאינם גרים יחד.

ב"כ האשה: הבעל עזב את הבית.

ב"כ הבעל: אי אפשר לגשר על הפער ללא מגורי הבעל בבית. אין התקדמות בנושא מגורים תחת קורת גג אחת. עבר חודש וחצי. צריך שישוכו לגור תחת קורת גג אחד. לא רק למען ילדים בית וכלכלה אלה בנושאים הזוגיים בינו לביתה. הרחבת תקשורת אישית. היא טוענת שהבית פתוח והוא יכול לבוא. מבקשים שאם הבית פתוח שיחזור.

ביה"ד: מי הוציא אותו מהבית.

ב"כ הבעל: אף אחד. הוא מבקש לחזור בהסכמת האשה.

ביה"ד: בגלל הרגשות עדיף לא לשמוע את עמדת הצד השני. אנחנו לא נכנסו לאופי הבעיות. אמרת תהום, אמרת גשר. לדעתי צריך שהמטפלת תנחה את הצדדים. לעשות את זה בשלבי מיתון.

ב"כ הבעל: אני סבור שיש את המישור הטיפולי והמישור הזוגי. התנאים אינם קשורים אחד לשני. אנחנו לא רק מברכים על הטיפול אנו רוצים להמשיך. יש תקשורת ביניהם.

ביה"ד לבעל: האם המטפלת מבינה את העניינים ביניכם. היא תפסה את הבעיות ביניכם.

הבעל: לדעתי כן. אבל איני רואה שהיא אומרת את הדברים הלא טובים לאחד מבני הזוג. יש בינינו תקשורת בטיפולים בלבד. למעט התקשורת בבית קפה. אין תקשורת בבית. אני בא הביתה לסעודות שבת. אני רואה את שמחת הילדים. למעט הוראת היועצת היום אתם הולכים לבית קפה וביום ששי או בשבת אתה הולך לסעוד ותו לא.

ביה"ד: שאלת אותה מה הצפי.

הבעל: שאלתי אותה. אמרתי לה שהטיפול יכול להמשיך לנצח. אני הומלס מרגיש נטל על הורי. אני הולך לישון כל פעם במקום אחר. אין לי את הפינה שלי. ככל שאני רחוק מהבית ולא רואה את ילדי הפער הוא עצום. באים במכוניות נפרדות. מעבר לייעוץ אין תקשורת. אני שבע. אני שרוף בפנים. אמר בא כוחי שלא גירשו אותי מהבית. אני ביוזמתי לקחתי את התיק ויצאתי מהבית. אשתי נפגעה. שאלתי אותה למה הלכתי? כי היה לי טוב בבית? אני מרגיש שאני עושה על מנת לחזור לשלום בית. יש לי רצון כן ואמיתי לחזור לשלום בית. היא אמרה באחת הפגישות שהקצב יהיה איטי. מבחינתי אם איני חוזר הבית איני מתכוון...

ב"כ הבעל: יש קושי כלכלי. הקושי האמיתי שלו זה קושי אישי. אם אין כוונתה לעשות שלום בית והוא מבזבז את מרצו שתאמר זאת וכל אחד יפנה לדרכו.

ב"כ האשה: מבקש לומר כמה דברים לפניך.

ביה"ד: לא.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"כ האשה: זה יוצר חוסר שוויון עד כדי פגיעה.

ביה"ד לאשה: את שמעת את הדברים מה את אומרת.

האשה: בעלי עזב את הבית לפני חצי שנה כשהיינו בעיצומו של טיפול זוגי הוא החליט שהיועץ הרב לא עשה את עבודתו נאמנה ועזב את הבית. הוא עזב את הבית פעם שלישית. זה היה אחרי שנים של אלימות פיזית נפשית והכפשות. הוא תבע אותי לבית הדין עם הכפשות. אני מאז שעזב את הבית לא עשיתי לו כלום. הוא מדבר חופשי עם הילדים ולוקח אותם מתי שהוא רוצה. אמרתי לו הבית פתוח. אתה מוזמן. היה שואל את הילדים אם יש דואר עבורו. לקחתי את הטלפון אמרתי לו הבית שלך אתה יכול להיכנס. הוא הגיע לכאן עם מלוא הכפשות. אמר שלום בית שמתי את ידי על כך. בכל מפגש עם המטפלת הוא מתלונן שהוא לא עושה.

אנחנו נפגשים פעמיים בשבוע בפתח תקוה, אני גרה ברחובות, בשעות לא שעות. מילה לא אמרתי, נוסעת הלוך חזור, מילה לא הוצאתי.

אני חושבת שהטיפול חשוב. זו טיפול שלישי. טיפול זה לא קסם.

ביה"ד: האם לא כדאי לעשות הדרכה בנושא שיוכל לחזור הביתה.

האשה: התהום הזו נוצרה במשך שנים. הבעל מאס בי, קלל אותי, הכה אותי, זה תהום של שנים. הוא עזב את הבית במהלך טיפול זוגי. התהום העמיקה. בטיפול כשהיה בבית.

אני מנסה בכל מאודי לשמור את הבית. ה' בחר בנו להקים בית פה. נולדו שלושה ילדים. קל מאוד להרוס אותו. אני תופסת את הבית בשיניים. הוא עזב אותי. על כל צעד ושעל פונים אלי אנשים ואומרים לי שמעתי שהוא רוצה להתגרש ממך. אני לא עונה. אני שומרת על הבית הזה. הטיפול עוזר. לוקח לו זמן. השקות שלי עם האדם להיות איתו בחדר לאחר שהרים עלי יד היה קשה מנשוא. היום אני יושבת איתו בחדר ועושה למען הבית הזה. המטפלת אמרה שזה תהליך. הוא בקש מפגשים יותר תכופים ויגיע גם ביום שישי ושבתי. המטפלת אמרה לו לא. צריך לבנות יסודות.

ביה"ד: כמה זמן את צריכה פסק זמן.

האשה: אני לא בקשתי פסק זמן. הבית פתוח כל הזמן. מעולם לא אמרתי לו לצאת מהבית.

ביה"ד: היום הוא יכול לחזור הביתה.

האשה: ודאי.

הוא רוצה יחסי אישות ולישון בחדר שינה. לכך צריך זמן. הוא יכול לחזור הביתה. גם בדיון הקודם צריך לחזור הביתה. הוא יכול לחזור הביתה. השאלה שהייתה זה יחסי אישות ושהוא מתעקש לישון יחד במיטה.

ביה"ד לבעל: היועצת לא המליצה שתחזור הביתה לישון בשלב ראשון בחדרים נפרדים.

הבעל: היא לא המליצה. אני עזבתי את הבית כי נעלו את הבית וגירשו אותי מחדר שינה. היו ויכוחים עד 2, 3, 4 לפנות בוקר. כדי שלא יהיה רעש בבניין אני עזבתי את הבית עם התיק. החלונות היו פתוחים. אני פחדתי שתזמין משטרה. אני מעולם לא הרמתי עליה יד. אני מוכן להשבע. אמרתי שאני מוכן לחזור הבית שלא יסגרו את הבית. מכבסים בגדים, לא מגרשים אותי מהחדר. אני חוזר לישון במיטה שלי. אמרתי שאפשר לישון יחד. לא אגע בה. לא רוצה

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

לישון בסלון על הרצפה. בקשתי שלום ביני לבינה. אני בשלום בית עם ילדי. אם יהיה שלום ביני לבינה. הילדים יפרחו. גם בעבר היו לנו מחלוקות שמנו כריות באמצע אין לנו מיטה נפרדת. אם אני חוזר היום הביתה. היו מספר פעמים רבות שהדלתות נפתחות. היא עושה רעש כזה שהחשש שהשכנים יתקשרו למשטרה. קשה לי מאוד. קשה לי מחוץ לבית. בקצב שלה אני יודע מתי אני יכול לחזור הביתה. אם הייתי יודע תוך שבוע שבועיים חודש. אם לא אז אלך לתביעות חדשות. יש לי רגשות כלפיה. אני אוהב אותה רוצה להיות איתה למענה ולמען הילדים. כל הזמן אני מנסה להתקרב אליה. היא לא נתנה לי יד היום. לא היום ולא בבתי קפה. שנתיים אני לא איתה ביחסי אישות. חשוב לי להגיד שמעולם לא הרמתי עליה יד. אני רוצה שלום בית ורוצה תאריך לחזור הביתה.

ב"כ האשה: יש פה הרגשה שהבעל יכול לפרק את החבילה שבית הדין יכתוב פסק דין שמחייב את הבעל לחיות עם האשה.

האשה: הוא יכול לחזור היום עכשיו. הוא עזב את הבית. מה הבקשה שלו לחזור למה שהוא עזב.

ביה"ד: את מוכנה שהוא יחזור הביתה.

האשה: אנחנו נמצאים בטיפול זוגי. המטפלת התנגדה לכך באופן נחרץ היא אמרה שזה לא הזמן. הפער עצום.

ב"כ האשה: אני הייתי חלק מהחוליה שעזרה לצדדים להגיע למטפלת. האינטרס שלי שיגיעו לשלום בית. מאוד מקומם אותי שהאשה צריכה שיכפו עליה את סדר הדברים. אני עו"ד. אני יודע איך מפרקים נישואין. לא יודע איך לעשות שלום בית. מבקש לתת קרדיט קטן למטפלת שמכירה את הנפשות הפועלות. אני לא יודע למה הם התחברו ולמה הם נפרדו. בית הדין לא יוכל לגרום להם לאהוב אחד את השני. אם הוא חושב שביה"ד יכול לכפות עליו להגיע לאהבה אחווה ורעות זה לא יקרה פה. לכן בקשתי לדחות את הדיון. הדברים הנאמרים כאן הם רק פוגעים.

התהום הפעורה ביניהם זה גם הקצב. זה חצי שנה של נתק. אם לא יאמר אני קובע את קצב. הוא רוצה לכפות עליה זה לא ילך.

ב"כ הבעל: האיש הגיע לכאן בתביעת שלום בית. הוא נזהר בלשונו לא לפגוע באשה. יש לו רגשות עזים כלפיה.

ביה"ד: אנחנו רוצים לגלגל את שלום הבית.

ביה"ד משוחח עם כל צד בנפרד. לא נרשם פרוטוקול.

לסיכום:

מיד אחרי תשעה באב הבעל יחזור הביתה. הצדדים ישוחחו.

ביה"ד מפנה את הצדדים לרב ק' וזאת בנוסף למטפלת הזוגית.

ביה"ד מברך את הצדדים בסייעתא דשמיא.

הדיון הסתיים.

התמונה המתקבלת מטענות הצדדים היא כדלהלן:

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

- א. הבעל טען בכתב התביעה ואח"כ בפרוטוקול שלפני שעזב את הבית לא היו ביניהם יחסי אישות במשך שנתיים. לפני שעזב את הבית, תקופה ארוכה הבעל ישן בסלון והאשה לא בשלה לו ולא כבסה לו, היו מספר פעמים שהאשה מנעה ממנו להיכנס לבית.
- ב. האשה טענה שהבעל היה פוגע בה מילולית והתנהגותית ואמרה: "התהום הזו נוצרה במשך שנים. הבעל מאס בי, קלל אותי, הכה אותי, זה תהום של שנים. הוא עזב את הבית במהלך טיפול זוגי. התהום העמיקה. בטיפול כשהיה בבית".
- ג. האשה לא הכחישה את טענות הבעל שלפני שעזב את הבית לא היו ביניהם יחסי אישות שנתיים, ולפני שעזב את הבית היא לא בשלה לו ולא כיבסה.
- ד. ביה"ד הפנה את הצדדים למטפלת, המטפלת קיימה עם הצדדים במשך חודש 8 מפגשים.
- ה. נתון חשוב שצריך לציין: הבעל אמר בדיונים שהאשה לא מנסה כלל ליצור אווירה שהוא יוכל להתקרב אליה, גם בנסיעות ליועצת היא לא הסכימה לנסוע ברכבו, או שהוא ייסע ברכבה.
- ו. לאחר שמונה מפגשים שהיועצת קיימה עם הצדדים היא דיווחה לביה"ד:

"בתקופה הנידונה של הפגישות עשו בני הזוג כברת דרך ביכולתם לנסות להיות בדיאלוג ולהקשיב זה לזו. בנוסף מעבר לפגישות הטיפוליות נפגשו הבעל והאשה מספר פעמים (בבית הקפה) לצורך מפגש ושיחות משותפות. כמו כן בשתי השבתות האחרונות הגיע הבעל לסעוד את ארוחות השבת בבית עם האשה והילדים.

ברצוני לציין כי ניתן לראות מגמה מסוימת של שיפור בקשר בין בני הזוג, יש מעט יותר הקשבה הדדית ונכונות לשינוי. מגמה חיובית זו יכולה להעיד על הסיכוי להגיע, עם התקדמות תהליך הטיפול, לשלום בית.

יחד עם זאת, הפערים בין בני הזוג עדיין גדולים. הכאב על הפגיעות ההדדיות שחוו זה מזו עדיין צרוב בתודעתם, וישנו קושי להניח למשקעי העבר.

אחד התחומים בהם יש פער משמעותי בין השניים הוא לגבי הקצב בו יש לנסות ולהתקדם ועד כמה מהיר אמור התהליך להיות. סביב נושא זה מתעורר קונפליקט ויש קושי לגשר על הפער בין הרצון למצות את התהליך מהר ככל האפשר ולחזור לזוגיות על כל המשתמע מכך, מחד, ובין התחושה שאי אפשר למהר לחזור לשגרה לפני שמטפלים בצורה עמוקה יותר בקשיים שהובילו למצב הנתון בין בני הזוג, מאידך."

בדיון שהתקיים בד' באב תשע"ב 23.7.12 נאמר בסוף הדיון, כך בפרוטוקול:

ב"כ הבעל: האיש הגיע לכאן בתביעת שלום בית. הוא נזהר בלשונו לא לפגוע באשה. יש לו רגשות עזים כלפיה.

ביה"ד: אנחנו רוצים לגלגל את שלום הבית.

ביה"ד משוחח עם כל צד בנפרד. לא נרשם פרוטוקול.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

לסיכום:

מיד אחרי תשעה באב הבעל יחזור הביתה. הצדדים ישוחחו.
ביה"ד מפנה את הצדדים לרב ק' וזאת בנוסף למטפלת הזוגית.
ביה"ד מברך את הצדדים בסייעתא דשמיא.

בדיון שהתקיים ביום כ"ח בתשרי התשע"ד (02/10/2013) התברר שהבעל חזר הביתה בתאריך ט"ו אב תשע"ב 1.8.2012, החזרה הביתה, לא קירבה בין הצדדים והבעל נאלץ לעזוב את הבית ולדרוש גירושין.

נתון נוסף, הצדדים סיפרו לביה"ד שהתברר להם שבכתובה של האשה שנכתבה בנישואין נפלה טעות, ובעקבות כך הבעל כתב לאשתו כתובה שניה. הכתובה השניה הוכנסה לתיק ביה"ד. הבעל טען שהדבר נעשה במסגרת ניסיון לעשות שלום בית עם אשתו, הסכום שכתוב בכתובה השנייה הוא בסך 1,000,000 מיליון ש"ח. וכתובה זו נכתבה בה' אדר תשע"א, כשנה לפני שהבעל פתח את התיק לשלום בית. מכאן אנו למדים ששנה לפני פתיחת התיק עדיין הבעל עשה ניסיון לשלום בית.

לאור הנתונים דלעיל התמונה המתקבלת היא שבעת שהבעל פתח תביעה לשלום בית וביה"ד שלח אותם ליועצת נישואין, המצב הריגשי של האשה היה שכבר לא היתה מסוגלת להתחיל בהליך לטיפול בשלום בית, יתכן אולי ששכלה אמר לה שכדאי לעשות ניסיון לכך, אולם בקרבה בחלק הריגשי שבה כבר נצרכה צריכה שמנע ממנה ללכת בכיוון זה.

מתברר שכאשר הצדדים הגיעו לביה"ד הקרע ביניהם כבר לא היה ניתן לאיחוי. בני זוג שגרים יחד תקופה של שנתיים ללא יחסי אישות, מצב זה יוצר שנאה ביניהם ובהתאם לכך הם התייחסו זה לזה.

אמירת האשה בפני ביה"ד אני לא הוצאתי את הבעל מהבית הוא יכול לחזור, ביה"ד אינו מבין את האמירה הזו כלל, לאור התיאורים על מה שהתרחש בבית לפני שהבעל עזב, ולאור הנתון שבעת שהיא אמרה תחזור הביתה אני לא הוצאתי אותך היא התכוונה שהבעל יחזור לישון בסלון, ובאמירתה היה כלול גם שלא תבשל לו ולא תכבס לו כפי שהיה לפני שעזב, הרי הפניה של האשה היתה תחזור הביתה לבית מדון תגרה ומריבות.

כדי לקבוע שמגיע לאשה את כתובתה, צריך לקבוע שבעת שהיא הפסיקה לקיים יחסי אישות עם בעלה היתה לכך הצדקה, ועל כך הצדדים לא הביאו ראיות, ומעדות העדים שהעידו בפני ביה"ד לא ניתן להביא ראיה על כך, כיון שהם העידו על התקופה שכבר פסקו חיי המשפחה ביניהם, וכבר חיו בריב ומדון, כך שמעדותם לא ניתן להביא ראיה כלל מי היה האשם שהביא לכך שפסקו חיי האישות ביניהם.

בדרך כלל כאשר בני זוג מגיעים לביה"ד לאחר שאין בין בני הזוג יחסי אישות במשך שנתיים, (גם אם נעשה ניסיון לשלום בית באמצע) כבר קיימת שנאה בין בני הזוג, והקרע שנוצר ביניהם הוא כזה שלא ניתן לאחוי, וברוב המקרים לאחר פירוד כזה ממושך לא ניתן לקבוע מי הוא זה שגרם לסכסוך. ובמקרים כאלו ביה"ד צריך לפסוק שמספק לא מגיע לאשה כתובה, או שביה"ד צריך לעשות פשרה בין הצדדים.

במקרה דנן נראה שיש לעשות את הפשרה דלהלן ובהתחשב בנתונים דלהלן:

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

לצדדים 3 ילדים בגירים, כאשר הבן הקטן הוא יליד 20/9/1999.

לצדדים דירה... האשה גרה בדירה תקופה ארוכה, הבעל תובע דמי שימוש בדירה ופירוק השיתוף בדירה.

האשה מבקשת לקבל את חלקה בכספי זכויות הבעל מכח איזון המשאבים.

לגבי איזון המשאבים, רואה החשבון במסקנת הדר"ח שלו כותב:

"סיכום ומסקנות"

- א. איזון המשאבים נערך בסכומים נומינליים.
- ב. להכרעת בית הדין שווי הדירה המשותפת (מינוי שמאי) וכספי הירושה של הבעל שלטענתו הושקעו ברכישת הדירה.
- ג. על פי המסמכים שהוצגו בפנינו הבעל צריך להעביר לאשה את הסך 244,606 ש"ח.
- ד. אנו ממליצים לבית הדין הרבני להוציא פסיקתא בענין חלקה של האשה בפנסיה של הבעל וכן לקבל את חלקה במענק הפרישה של הבעל המותנה בפרישתו לפני גיל 60.
- ה. באם בית הדין יכריע או הצדדים יגיעו להסכם בענין היוון חלקה של האשה בפנסיה של הבעל, על הבעל להעביר בנוסף את הסך 222,210 ש"ח. סה"כ בתוספת סכום האיזון 466,816 ש"ח.
- במקרה זה בית הדין הרבני לא יוציא פסיקתא לענין חלקה של האשה בפנסיה של הבעל.
- ו. הבעל טוען לדמי שימוש בדירה כיון שהאשה גרה בדירה ובמקביל הבעל שוכר דירה, להכרעת בית הדין הרבני."

רואה החשבון קובע שעל פי החוק מגיע לאשה מהבעל סך של 244,606 ש"ח ובנוסף מחצית פנסיה ועוד זכויות עתידיות. באם ביה"ד, יהוון את הסכומים העתידיים ויקבע שהבעל עתה יפרע לאשה את כל אשר מגיע לה עתה ובנוסף מה שעומד להגיע לה בעתיד, הוא צריך לשלם לאשה כיום סך של 466,816 ש"ח.

לפי הכללים המקובלים, האשה אינה יכולה לכוף את האיש להוון לה כיום את הזכויות העתידיות שהוא צבר.

לגבי הפשרה על הכתובה נראה לקבוע שהבעל יהוון לה את הזכויות העתידיות המגיעות לה לפי איזון המשאבים והיא תקבל סך של 466,816 ש"ח. את הסך הנ"ל ישלם הבעל לאשה מכספי התמורה שתתקבל עבור חלקו בדירת הצדדים.

סכום כסף זה שהאשה מקבלת בגין איזון המשאבים, נחשב גם ככסף שמקבלת האשה על חשבון הכתובה. (ישנם המכנים זאת בביטוי: "אין כפל מבצעים").

בנוסף לכך, האשה לא תצטרך לשלם לבעל דמי שימוש עבור הדירה המשותפת עד לתאריך 20/9/2018. (בתאריך זה הגיע הבן הקטן לגיל 19. האשה תשלם לבעל דמי שימוש עבור חלקו בדירה, רק מתאריך זה ואילך).

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

לפי קביעה זו, האשה מקבלת 466,816 ש"ח וכן היא נפטרת מתשלום של דמי שימוש בדירה לתקופה של כמה שנים (עד לתאריך 20/9/2018). בסך הכל האשה מקבלת הטבה כספית גבוהה ביותר.

ביה"ד סבור שבנסיבות המקרה שלנו, הטבות גבוהות אלו הינם פשרה נכונה והוגנת עבור תשלום הכתובה.

לאור האמור לעיל נראה שיש לפסוק כדלהלן:

- א. הבעל לשעבר ישלם לאשה סך של 466,816 ש"ח, וכמפורט להלן.
- ב. האשה פטורה לשלם שכר דירה עבור השתמשותה בחלק הדירה ששייך לבעל לשעבר עד לתאריך 20/9/2018.
- ג. דירת הצדדים תמכר וכל צד יקבל מהתמורה כפי הבעלות שיש לו בדירה.
- ד. האשה לא תפונה מהדירה לתקופה של 6 חודשים החל מיום מתן פס"ד זה.
- ה. האשה תקבל מבעלה לשעבר מחלקו הראשון שיתקבל ממכירת הדירה את הסכום כאמור בסעיף א'.
- ו. בזכות הצדדים לנסות למכור את הדירה בעצמם שלושה חדשים, ובאם הדירה לא תמכר בתום זמן זה, בזכות כל צד לבקש שביה"ד ימנה כונס נכסים למכירת הדירה.
- ז. החל מתאריך 20/9/2018, ועד שהאשה תפנה את הדירה, האשה תשלם לבעלה לשעבר מחצית משכר הדירה המשולם עבור דירה כדירתם, ואם הצדדים לא יגיעו להסכמה, על גובה שכר הדירה, ביה"ד ימנה שמאי לצורך כך.

הרב נחום גורטלר

ראיתי את מה שכתב הגר"נ גורטלר שליט"א בהרחבה ובטוב טעם ואני מצטרף למסקנתו. לפי מסקנתו, האשה מקבלת עבור הכתובה סך של מעל חצי מיליון ש"ח (כולל הפטור מדמי שימוש לכמה שנים). לדעתו, אין לקבוע שהאשה זכאית לכתובה ויש רק לשקול פשרה בגין עצם הזכאות לכתובה וזוהי פשרה הוגנת.

בכתובה רשום מיליון ש"ח. לענ"ד, זהו סכום כתובה גבוה ומוגזם וזוהי לכשעצמה סיבה לפשר ולא לחייב סכום זה במלואו. לפיכך, גם אם היה ברור לנו שהאשה זכאית לכתובה (ולא היה צריך לפשר בגין עצם הזכאות לכתובה), היה מקום שלא לחייב מיליון ש"ח אלא פחות.

בהתחשב בכל הנ"ל מצטרף אני למסקנתו של הגר"נ גורטלר שליט"א.

הרב יהודה שחור

לאור כל הנ"ל פוסק ביה"ד:

- א. הבעל לשעבר ישלם לגרושתו סך של 466,816 ש"ח, וכמפורט להלן.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

- ב. האשה פטורה לשלם שכר דירה עבור השתמשותה בחלק הדירה ששייך לבעל לשעבר עד לתאריך 20/9/2018.
- ג. דירת הצדדים תמכר וכל צד יקבל מהתמורה כפי הבעלות שיש לו בדירה.
- ד. האשה לא תפונה מהדירה לתקופה של 6 חודשים החל מיום מתן פס"ד זה.
- ה. האשה תקבל מבעלה לשעבר מחלקו הראשון שיתקבל ממכירת הדירה את הסכום כאמור בסעיף א'.
- ו. בזכות הצדדים לנסות למכור את הדירה בעצמם שלושה חדשים, ובאם הדירה לא תמכר בתום זמן זה, בזכות כל צד לבקש שביה"ד ימנה כונס נכסים למכירת הדירה.
- ז. החל מתאריך 20/9/2018, ועד שהאשה תפנה את הדירה, האשה תשלם לבעלה לשעבר מחצית משכר הדירה המשולם עבור דירה כדירתם. אם הצדדים לא יגיעו להסכמה, על גובה שכר הדירה, ביה"ד ימנה שמאי לצורך כך.
- ח. ניתן לפרסם לאחר השמטת פרטים מזהים.

ניתן ביום ז' באייר התשפ"א (19/04/2021).

הרב יאיר לרנר

הרב יהודה שחור

הרב נחום שמואל גורטלר

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה